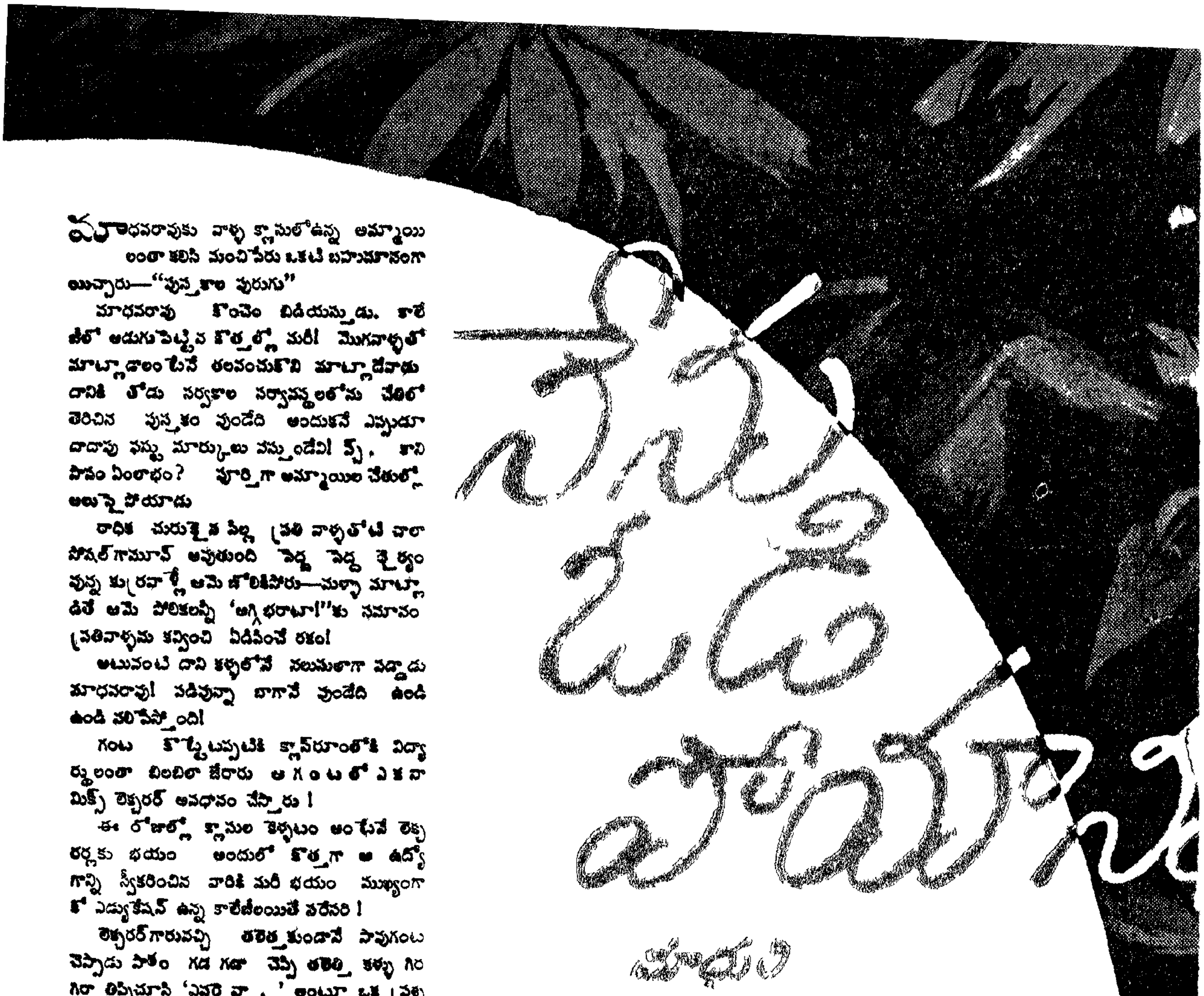

నేనే ఓడిపోయాను

మాధవి

మాధవరావు ఎల్లాగైనా రాధికను ఓడించాలని పట్టు బట్టాడు. చివరకు ఓటమిని ఒప్పుకున్నాడు.

మాధవరావుకు వాళ్ళ క్లాసులోఉన్న అమ్మాయి లంతా కలిసి మంచిపేరు ఒకటి బహుమానంగా యిచ్చారు—"పుస్తకాల పురుగు"

మాధవరావు కొంచెం బిడియస్తుడు. కాలేజీలో అడుగుపెట్టిన కొత్తల్లో మరీ! మొగవాళ్ళతో మాట్లాడాలంటేనే తలవంచుకొని మాట్లాడేవాడు దానికి తోడు సర్వకాల సర్వావస్థలలోను చేతిలో తెరిచిన పుస్తకం వుండేది అందుకనే ఎప్పుడూ దాదాపు ఫస్టు మార్కులు వస్తుండేవి! ప్చ్, కాని పాపం ఏంలాభం? పూర్తిగా అమ్మాయిల చేతుల్లో అలుసైపోయాడు

రాధిక చురుకైన పిల్ల ప్రతి వాళ్ళతోటి చాలా సోషల్‌గామూవ్ అవుతుంది పెద్ద పెద్ద ధైర్యం వున్న కుర్రవాళ్ళే ఆమె జోలికిపోరు—మళ్ళా మాట్లాడితే ఆమె పోలికలన్నీ 'అగ్గిభరాటా!"కు సమానం ప్రతివాళ్ళను కవ్వించి ఏడిపించే రకం!

అటువంటి దాని కళ్ళలోనే నలుసులాగా పడ్డాడు మాధవరావు! పడివున్నా బాగానే వుండేది ఉండి ఉండి పలికేస్తోంది!

గంట కొట్టేటప్పటికి క్లాస్‌రూంలోకి విద్యార్థులంతా బిలబిలా జేరారు ఆ గంటలో ఎకనామిక్స్ లెక్చరర్ అవధానం చేస్తారు!

ఈ రోజుల్లో క్లాసుల కెళ్ళటం అంటేనే లెక్చరర్లకు భయం అందులో కొత్తగా ఆ ఉద్యోగాన్ని స్వీకరించిన వారికి మరీ భయం ముఖ్యంగా కో ఎడ్యుకేషన్ ఉన్న కాలేజీలయితే సరేసరి!

లెక్చరర్‌గారువచ్చి తలెత్తకుండానే పావుగంట చెప్పాడు పాఠం గడ గడా చెప్పి తలెత్తి కళ్ళు గిర గిరా తిప్పిచూసి 'ఎవరైనా .' అంటూ ఒక ప్రశ్నను రాకెట్‌లాగా వదిలాడు అది ఆ గదిలోనే చుట్టూ తిరిగి ఆయన దగ్గరికే వచ్చిచేరింది దాని ప్రభావాన్ని మాత్రం రేడియో రికార్డు చేయకుండా స్తబ్దుగా వుండిపోయింది

ఒక నిముషం—నిశ్శబ్దం
రెండు నిముషాలు—నిశ్శబ్దం
రెండున్నర నిముషాలు—నిశ్శబ్దం

ఇక ఉండలేక "మిస్టర్ మాధవరావ్ ప్లీజ్ ట్రై!" అన్నాను

మాధవరావు భిడియం బిడియంగాలేచి నిలబడి ట్రై పర్దుకొని లెక్చరర్ ముఖంలోకే చూస్తూ నోరు తెరిచి ఏదో చెప్పబోయాడు

రాధిక ఛటుక్కున తుమ్మింది!

క్లాసంతా గొల్లుమన్నారు

లెక్చరర్‌గారు గుడ్లురిమి, ఎందుకులే కళ్ళు నెప్పులు పుడతయ్యని మానుకున్నాడు

మాధవరావు చేసేదేమీలేక తలతీసినంత బాధపడి, ఆ బాధలోనే మూలుగు మూలిగినట్లుగా నిట్టూర్పు విడిచి చతికిలబడ్డాడు

ప్రక్కనేవున్న ముకుందరావు మాధవరావు చెవి దగ్గరికల్లా నోరు జేరేసి 'గాలి తీసిందిరా!" అన్నాడు

మాధవరావు చప్పగా గాలిపోయినట్లుగానే ఊరుకున్నాడు.

కాలేజీ అయిపోయిన తరువాత జరిగిన పరాభవానికి లోలోనే కోపం తెచ్చుకొని, చేసేదేమీలేక రిక్షాఎక్కి రూంకెళ్ళాడు

కిటికీలోనుండి పడ్డ ఉత్తరం నేలమీద దొర్లుతోంది చేతిలోకి తీసుకొని చూచాడు అన్నయ్య వ్రాశాడు రెండే ముక్కలు

తమ్ముడూ!

అమ్మా నాన్నా లేని లోటు లేకుండా అన్నీ నేనే అయి నిన్ను పెంచాను యుక్త వయస్సు వచ్చింది గాబట్టి నీ వివాహం చేయాలనుకుంటున్నాం సంబంధాలు చూస్తున్నాం నీకేం అభ్యంతరం లేదనుకుంటా

ఇట్లు, నీ అన్నయ్య
సీతాపతి

"ఈ ఆడవాళ్ళు—" అని పళ్ళు కరకరా కొరుక్కొని తలపట్టుకొని మంచంమీద కూలబడ్డాడు కాలేజీ గుడ్డలయినా విప్పకుండా మాధవరావు!

* * *

రాధికమీద మాధవరావుకు రోజు రోజుకు కోపం

నేను ఓడిపోయాను

ుమీద పెడ్డిలాగా పెరుగుతోంది మొత్తం కలిపి తీర్చుకోవాలా అని కొన్నాళ్ళు అతి యిష్టమైన ువు గూడా మానేసి ఆలోచించాడు ఆలోచనలు పోగా అవమానం మాత్రం పెరుగుతునే వున్నది!

అటువంటి సమయంలో కాలేజీ ఎలక్షన్లు ్రనయి మిత్ర బృందమంతా కలిసి "అబ్బాయి! ుయింగ్లీషులో డబ్బై ఆరుమార్కులు వచ్చినయి ుస్టే నీవూ పోటీ చేయాలి చేయనన్నావో ుతం!" అన్నారు

"నాకెందుకురా!" అని నసిగాడు

వాళ్ళు నిజంగానే తన్నబోయేటప్పటికి 'సిపాయి'గా నడిచివెళ్ళి 'నామినేషన్' పారేసి వచ్చాడు ఆఫీులో

ఎలక్షన్లు ఇంకా వారం రోజులున్నయి అనగా ంప్లెట్సు కొట్టించారు దీనితోబాటు టైంుటబుల్ కార్డ్సుకూడా క్లాసువారీగా అచ్చు వేయించి, ుపతి వాడి పేరు వ్రాసి సాధ్యమయినంతవరకు ుళ్ళింటికి స్వయంగా వెళ్ళి, "మై డియర్ ుమారావ్! నేను రేపు రాబోయే ఎలక్షన్లలో నిలుడుతున్నాను గెలిపిస్తే నేనెన్నో సహాయాలు ుకు చేస్తాను మీ సహాయముంటే మరీ చేస్తాను ునికి నిదర్శనంగానే మీకెంతో సహాయకారికాగల ఈ టైంటేబుల్ కార్డ్సు కొట్టించి ఊరికే పంచిపెడుతున్నాను కనుక మీరు మీ వోటువేసి, మీ మిత్రులచేత వేయించి నన్ను గెలిపించాల్సింది!" అని అన్ని భావాలు ముఖంమీద తిప్పుతూ చెప్పుకొని మరీ వచ్చాడు

వెంటవెళ్ళిన ముకుందరావు మాధవరావు టైంటేబుల్ కార్డ్సు యిస్తున్నప్పుడు అవతలవాడు ఏడుపు మొఖంతో తీసుకున్నాడా, నవ్వు మొఖంతో తీసుకున్నాడా అని పరిశీలిస్తూ అలాంటివి రెండు జాబితాలు తయారు చేశాడు నవ్వుతూ తీసుకుంటే వోటు మాధవరావుకే వేస్తాడు ఏడుస్తూ తీసుకున్నాడో ప్రత్యర్థి 'ఓంకారం' గాడి కేస్తాడన్నమాట!

ఇక రేపే ఎలక్షన్లనంగా ఆరోజు రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు మిత్రబృందమంతా మాధవరావు రూములో చేరారు

"జాబితాలనుపట్టి చూస్తే మనకే రెండు వందల ఓట్లు ఎక్కువ వున్నాయి దాదాపు మన కాలేజీలో నూటయాభై మంది ఆడపిల్లలు వున్నారు వాళ్ళు మనకు వేశారంటే మనదే గెలుపు ఖాయం!" అన్నాడు ముకుందం

"వేయకపోతే యేంరా యాభై యింకా మనకే ఎక్కువ వున్నాయిగా!"

"ఆ తేడావలన లాభం లేదురా నవ్విన వాళ్ళల్లో ఎంతమందిది నిజం నవ్వో చెప్పలేంగా అందుకని ఆయాభై కొట్టేయాల్సిందే!"

"అయితే ఎలా ఇప్పుడేం చేద్దాం?" అన్నారు అంతా

ఆలోచించగా రెండు ఫ్లాస్కోల టీ ఖర్చు వ్రాసిం తరువాత ఐడియా తట్టింది వాళ్ళకు అది చిన్నది, చాలా తేలికదే అయినా మాధవరావు మాత్రం కొండను మోయాల్సినంతగా భయపడ్డాడు ఏడవటమే గాకుండా గజగజా ఒణికాడు

"అంటే నేను రాధికనువెళ్ళి 'మీదే గాకుండా మీ ఆడవాళ్ళ వోట్లన్నీ గూడా నాకే వేయించా'లని అడగాలా? అన్నాడు చిట్టచివరకు గుడ్లు తేలేస్తూ

శ్రీనివాసులు విలన్‌లా మొఖంపెట్టి కిటికీ దెగ్గరికెళ్ళి ఎటో చూస్తూ, సిగిరెట్టు పీలుస్తూ, "అవును మిస్టర్ మాధవరావ్! నీవు వెళ్ళక తప్పదు ఇది జీవన్మరణసమస్య—నీవు వోడిపోయినామన పరువు ప్రతిష్ఠలు అన్నీ గంగలో కలిసి చివరికి ఉప్పు సముద్రంలో పడిపోతయి అప్పుడు నీ మొఖం ఎవరికీ చూపలేవు ముఖ్యంగా రాధిక ముందు నీవిక ఎందుకు పనికిరాని ఒక 'పిచ్చుక'వై పోతావు ఆ దిగాలు పడి నల్లబడిన మొఖంతో తిరిగి కాలేజీలో అడుగు పెట్టటంకంటే ఏ మెరీనాబీచ్‌కో వెళ్ళి మాయమవ్వటం మంచిదనుకుంటా! ఆలోచించుకో—అయినా ఒక అమ్మాయితో మాట్లాడటానికే అంత అబలుడవై పోతావేం నిజంగా ఎవరి శక్తి సామర్థ్యాలు వారికి తెలియవు కొత్తగాబట్టి అలా గనుకుంటున్నావు గాని రాధికతో మాట్లాడి వచ్చిం తరువాత ప్రతి అమ్మాయి దగ్గరికి గూడా స్వయంగా వెళ్ళిచెప్పాలనిపిస్తుంది—చూడు!" అని ఒక్క క్షణం నిశ్శబ్దంగా ఊరుకొని, "రెండు చాక్లెట్లు తెప్పించు గొంతు తడారిపోతోంది!" అంటూ చాప మీద చతికిలపడ్డాడు

స్నేహితుల ప్రోద్బలంతో నైతేనేం, వోడిపోతాననే అధైర్యంతో నైతేనేం రాధిక దెగ్గరికి వెళ్ళాడు ఆమె వెయిటింగ్ హాల్లో ఒంటరిగా కూర్చొని వుండటం చూచి

అతడిని చూస్తూనే ఆమె నవ్వింది దిగజారి పోకుండా చిన్నగా తనూ నవ్వాడు

"ఏమిటిలా వచ్చారు?" అన్నది

"మీతో కొంచెం పనుంది!" అని కాళ్ళూ చేతులు చూసుకొని వణకక పోవటంతో ఆశ్చర్యపోయి, నోట్లో వేలేసుకోబోయి ఎదురుగ్గావున్న రాధికను చూచి నోరు మూసుకున్నాడు

"మీరంతా ఎలక్షన్లలో నేను గెలవటానికి సహాయం చేయాలి!" అన్నాడు అప్పచెప్పినట్లుగా

"తప్పకుండా!" అంది

"థాంక్స్ వస్తా!" అని మళ్ళీ వెనుదిరిగి చూడకుండా స్నేహితుల మధ్య వచ్చి పడ్డాడు "అరె! ఏవిటి రాధిక ఎంత మంచిది?" అనుకుంటూ

ఎలక్షన్లు ఏలాంటి కొట్లాటలు లేకుండా ప్రశాంతంగానే గడిచిపోయినయి సాయంత్రం ఐదు గంటలకు కౌంటింగ్ మొదలు పెట్టారు

అందులో అన్యాయం జరక్కుండా ఉండేందుకుగాను ఆడవాళ్ళ తరపున రాధికను, మొగవాళ్ళ వైపు ఒక 'రావు'ను గూడా లోపలికొచ్చి కూర్చోమన్నారు

రాత్రి ఎనిమిదయినా ఇంకా లెక్కస్తూనే వున్నారు ఓంకారం ఒక మూల మాధవరావు మరొక మూల వరండాల్లో దిగాలుబడి నిల్చొని వున్నారు అప్పుడప్పుడు వాళ్ళ మిత్రబృందం 'ఊహాలెక్కలు' జేర వేస్తుంటే తేలిపోతూ వాలిపోతూ

మాధవరావుకు నించొని నించొని తలనొప్పేసింది మిగతా వాళ్ళంతా వోట్లు లెక్కించే గది వెంటిలేటర్లలోనుంచి లోపలికి తొంగి తొంగి చూస్తున్నారు

అటువంటి సమయంలో రాధిక హడావుడిగా మాధవరావు దెగ్గరికొచ్చి చిన్నగా, జాలిగా చెప్పింది "మాధవరావుగారూ! మీరు పది ఓట్ల తేడాతో ఓడిపోయారని చెప్పటానికి విచారంగా వుంది!" అని గిరుక్కున తిరిగి వెనక్కు వెళ్ళిపోయింది

ఆపుకోలేని ఏడుపుతో రిక్షాఎక్కి రూంకెళ్ళి బెడ్‌మీద పడి నిజంగానే ఏడ్చేశాడు ఖర్చుపెట్టిన డబ్బంతా వృథా దానికితోడు వోడిపోయినందుకు నామర్దా రాధిక ముందు తను ఇక తలెత్తుకొని తిరగలేడు!

కుళ్ళు తిరిగిపోయేలా దొర్లాడు జుట్టు ఊడిపోయేలా పీక్కొని కంట్లో చివరిబొట్టు వరకు నీరు కార్చేశాడు

వెంటనే శ్రీనివాసులు మాటలు గుర్తుకొచ్చి మెరీనాబీచ్‌కన్నావెళ్ళి వాడన్న పని చేద్దామని వంటిన వున్న ఖరీదైన గుడ్డలు విప్పేసి మాసిన చిరిగినవి కట్టుకొని విసురుగా తలుపు తీసుకొని బయట పడ్డాడు

"హల్లోవ్! కంగ్రాచులేషన్స్!" వర్షం కురిపించసాగారు, మిత్రులు చుట్టూచేరి మాధవరావును నలిపేస్తూ, వళ్ళు తెలియని అరుపులతో

పక్కింటి పిన్నిగారి మొగుడు నిద్ర చెడిందని వార్నింగ్ యివ్వటంతో మాధవరావును లోపలికి తోసుకొచ్చి తలుపులు మూశారు

మాధవరావు దిగజారిపోయి భయం భయంగా "ఏవిటిరా?" అన్నాడు

"తన్నండిరా వెధవని పట్టుకొని ఏడుపు మొఖం ఎప్పుడూ ఏడుపు మొఖ మేసుకొని! రెండు వందల తొంభైతొమ్మిది వోట్ల మెజారిటీతో గెలి

ఇద్దరు బిచ్చగాళ్లు భోజనం చేస్తున్నారు

ఒకడు :- ఒరేయ్ వెండి కంచంలో భోజనం చెయ్యాలనుందిరా?

చెంప ఛెళ్లుమనిపించాడు రెండవవాడు

మొదటివాడు :- ఏరా? ఏం చేశానని?

రెండవవాడు - ఏలాగు లేనిదానికి వెండికంచం ఏం కర్మరా? బంగారు కంచంలోనే తినాలనుందన కూడదూ?

సి. వై. చింతామణి (శ్రీకాకుళం)

బినా ఆ మొఖంలో కాంతి లేకపోయె!" కొట్టేవాడి లాగా మీద మీదకి వస్తూ అరిచాడు శ్రీనివాసులు

రబ్బరు బెలూన్‌లా సంతోషంతో ఉబికి పగల బోయే సమయానికి గట్టిగా ముకుందాన్ని వాటేసు కొని "వ్హాట్?' అన్నాడు మాధవరావు

తరువాత రెండు మూడు గంటల తరువాత తేరు కొని ముకుందరావుని చాటుగా తీసుకెళ్ళి జరిగింది చెప్పాడు

"అబ్బ! గాలి తీసిందిరా!" అన్నాడు వింతగా ముకుందరావు

మాధవరావుకు కోపం వచ్చేటప్పటికి లోపల నిద్ర పోతున్న పౌరుషం లేచి కూర్చొని ఆవులించి, వీపు చరిచి "పద! మై డియర్ మాధవరావ్! నేనున్నాను!" అంది

మర్నాడు పన్నెండు గంటలు ఆలోచించి రాధి కను ఏడిపించేందుకు ఆలోచనలు రాకపోగా తల నొప్పి మిగుల్చుకొని సాయంత్రం ఎలక్షన్ల తరువాత జరగబోయే మొదటి మీటింగ్‌కు అటెండ్ అయ్యేం దుకు మిత్రబృందమంతా కాలేజీకి వెళ్ళారు

"ప్రిన్స్‌పాల్‌గారు పిలిచి "ఎజెండా తయారు చేయవోయ్ మాధవరావ్!" అన్నారు

ఖాళీ గదిలోకి వెళ్ళి కూర్చొని తెల్లకాగితం తీసుకొని ప్రోగ్రామ్స్ వ్రాయటం మొదలు పెట్టారు మిత్రులంతా

'మొట్టమొదట ప్రేయర్' అన్నాడు ముకుందం

"వెంకట్రావును పాడమందామా?" తలెత్తి అడిగాడు మాధవరావు వెంకట్రావు సినిమాలల్లో ఛాన్సుకోసరం ప్రయత్నిస్తున్న సంగీతం పిచ్చిగాడు!

శ్రీనివాసులు లేచి నిలబడి ముందుకువస్తూ "రాధికయితే ఎలా వుంటుంది?" అన్నాడు

ఆమాట వినటం ఆలస్యం అంతా రాధికే పాడా లన్నారు

"ఆమెకు పాటలు వచ్చునో రావో?"

శ్రీనివాసులు నవ్వాడు "అంత అందమైన అమ్మాయికి పాటలు రావంటే నేను ఒప్పుకోను!"

తిరిగి దానికీ మాధవరావే వెళ్ళాలన్నారు

ఆకాశం గర్జించినట్లయింది "చచ్చాన్రా దేవుడా!" అనుకొని తప్పక, తప్పుకోలేక చిన్నగా వరండాల్లో నిలబడివున్న ఆడవాళ్ళ గుంపులవైపుకు నడిచాడు

పొడుగ్గావున్న రాధిక యిట్టే కనబడింది ఆమె మొఖంలోనికళకొట్టొచ్చినట్లుగా ముందుకుదూకింది ఆమె చిరునవ్వు వాడిగావచ్చి సూటిగా గుండెల్లో దిగిపోయింది బాధగా కోటును చాటు చేసుకున్న గుండెను తడుముకున్నాడు

"రాధికాదేవి ! ఒక్కసారి యిలా వస్తారా!"

అమ్మాయిలంతా నిశ్శబ్దాన్ని ప్రేమించి, లాలించి జోకొట్టసాగారు

"మీటింగ్‌లో ప్రేయర్‌కు మీ పేరు ఇస్తాం!" అన్నాడు కొంచెం చనువు తీసుకున్నట్లుగా లోపల భయపడుతూనే

ఆమె ఒక్కక్షణం కలవరపడి "అబ్బెబ్బే లేదండి నాకు పాటలురావు నాలోని లోపమదే కావా లంటే ఒక గంట దేనిమీదైనా 'స్పీచ్' యివ్వమన్నా యిస్తానుగాని ఒక్క చరణం పాట గూడా పాడ లేను!" అంది

"అయితే—?" అన్నాడు ఆమె ఏవన్నా అను కుంటుందేమోనని విచారంగా మొఖం పెడుతూ

"అయితే ఏంవుంది — సుగుణ పాడుతుంది ఆమె పేరు వ్రాయండి!" అంటూ "సుగుణ!" అని పిలుస్తూ, తన స్నేహితురాళ్ళలో కలిసిపోయింది

సుగుణ పాటతో సభ ప్రారంభమయింది అధ్యక్షులైన ప్రిన్స్‌పాల్‌గారే ఒక గంట 'హస్కు' కొట్టారు

తరువాత మాధవరావు ఇంటిదెగ్గర తయా రయిన పాఠాన్ని అచ్చు తప్పు ల్లేకుండా, అప్ప చెబుతున్నట్లు గాకుండా చెప్పి, మీరు నన్ను గెలి పించి ఆదరం చూపినందుకు మీ అందరికి నా కృత జ్ఞతాభివందనములు!" అంటూ కరతాళ ధ్వనుల మధ్య స్టేజీ దిగసాగాడు

అలా మెట్లు దిగుతుండగా ముందు వరుసలో కూర్చొనివున్న రాధికమీద అప్రయత్నంగా దృష్టి పడింది అనుకోకుండా ఆమె అందానికి అంజలులు

అది ఆలాయరు మొదటి కేసు
కోర్టులో ఒక దొంగ నిర్దోషి
అని వాదించి గెలిచాడు దొంగ
కృతజ్ఞతతో నమస్కరిస్తూ,
మీామే లెప్పుడూ మరిచిపోను
మిమ్మల్లో మారు ఆఫీసులో
కలుసుకుంటాను"
లాయరు తెల్లబోయి
"నాయనా దయచేసి పగటివేళ
ల్లో నే నన్ను కలుసుకో
అన్నాడు

ఫిరదౌసి (భీమవరం)

అర్పించాలనుకున్నాడు ఆముగ్ధ మోహనాకారం అతణ్ణి వివశుణ్ణి చేసింది తిరిగి మరుక్షణంలో అతడిలోని పౌరుషం ఒక్క తన్ను తన్ని "నిన్ను ఏడిపించిన రాధిక నేనా ఇంతయిదిగా పొగుడుకుంటు న్నావు?" అన్నది ఆ మాటలు వినటంతోనే రోష మొచ్చింది ముక్కుపుటాలు ఎగర వేశాడు

ఆ సమయంలో ఆ అందమైన మొఖంలో దాగివున్న ఠీవి, గర్వం, టెక్కు, బయల్పడి మాధవ రావును పురికొల్పాయి

విసురుగావెళ్ళి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు

ఎవరికి తోచిన విధంగా వాళ్ళు స్టేజీ ఎక్కి వరు సగా చెప్పుకు పోతున్నారు

ఉన్నట్లుండి మాధవరావుకు ఒక ఆలోచన తట్టింది పక్కనేవున్న ముకుందాన్నితట్టి బయటకు నడిచి, రాధికను ఏడిపించటానికి తనకు తట్టిన ఐడి యాను చెవిలో చెప్పాడు

"ఈ దెబ్బతో మాధవరావు అంటే ఏవిటో తెలిసి వస్తుం!" అన్నాడు పెద్దగా

ముకుందం వీపు చరిచి! 'శేష్' అన్నాడు.

ఉపన్యాసకులు ఇకలేరు అనుకున్న తర ప్రిన్స్‌పాల్‌గారు ముగింపు మాటలకోసం లేవబో సమయంలో మాధవరావు ఒక్క ఉదుటున మీదకు దూకాడు

అధ్యక్షులవారు మెదలకుండా కూర్చున్నారు.

"క్షమించాలి! ఒక్కమాట" అని రాధిక వై లోకి చూచి తిరిగి తలెత్తి "రత్నమంటే వి వున్నది కాని అది బాహ్య ప్రపంచంలో వున్నవ దాని మెరుపులుచూచి మెచ్చుకుంటారు జనం కాకుండా ఇంట్లో ఏ చెక్కపెట్టెలోనో దా వుంచారే అనుకోండి—అది ఎవరికీ తెలియదు విలువ గ్రహించలేరు దానిని నలుగురి మధ్య లాగవలసిన బాధ్యత చుట్టూవున్న మనుష్యులపై ఆధారపడివుంటుంది"

జనం అంతా అతడు చెప్పేదేవిటో అర్థం శ్వాసబిగపట్టుకొని వింటున్నారు

"ఇంతకీ ఎందుకు చెబుతున్నానంటే మన కా జీలో అమోఘంగా పాడగల లేడీ స్టూడెంట్స్ ఎంద వున్నారు కాని వారు అంత చక్కగా పాడగల చాలా కొద్దిమందికి తెలిసివుండవచ్చు"

ఆడవాళ్ళల్లో గుసగుసలు కలవరం బం ల్దేరింది

"రాధికనే తీసుకోండి ఆమెతో లతా మం ష్కర్ గూడా పోటీ రాలేదు! ఆ మాట అంట న్నప్పుడు రాధిక మొఖంలోకి చూచాడు— పూర్తి నల్లగా మాడిపోయివున్నది! ఆమె భీకరంగా కొట్టొ చ్చేటట్లుగా తన వంకే చూస్తోంది!

మాధవరావు కలవరాన్ని కప్పిపుచ్చుకుంటూ "ఆమె మాధుర్యపు కంఠంతో మిమ్మల్ని ఆనంద బ్ధిలో తన్మయుల్ని గావించబోతోంది!"

కరతాళధ్వనులు ఆ హాలు టాపును లేపుతున్నాయి. ఎటూ చూడకుండా తలవంచుకొని తన సీట్లో మెదలకుండా కూర్చున్నాడు

రాధిక విసవిసా స్టేజీమీదకు నడిచి, "మాధవ రావుగారు పొరబాటు పడ్డారని చెప్పటానికి చింతి స్తున్నాను క్షమించాలి నాకు పాడటంరాదు నమస్తే!" అని క్రిందకు దిగబోయింది

స్టూడెంట్స్ అంతా విజిళ్ళువేసి, చప్పట్లు గొడు తూ, "మీరు పాడవల్సిందే!" అని గోల చేయ సాగారు

ప్రిన్స్‌పాల్‌గారి సౌంజ్ఞలకు విలువలేకపోయింది.

రాధిక కోపం తార స్థాయినందుకుంది ఎట్లా గైనా మాధవరావుకు బుద్ధి చెప్పాలనుకుంది మాధవరావు గుండెల్లో రైళ్ళు పరుగెడుతున్నాయి ముందు ఏం జరుగుతుందోనని

రాధిక తిరిగి మైకుముందుకొచ్చి నిలబడింది "ఇంత మందిని నిరుత్సాహపరచటం నా కిష్టంలేదు గనుక ఒక పాట పాడటానికి ప్రయత్నిస్తాను!" అంటూనే పాట మొదలు పెట్టింది

ఆ గొంతులోని తియ్యదనం ఏ ఒక్కరితోను పోల్చలేనంత అద్భుతంగా వున్నది

హాల్లో వారంతా పాట పూర్తయ్యే టప్పటికి ఆనం దంతో 'ఒన్స్‌మోర్' అంటూ చప్పట్లు కొడుతూ వున్నారు

దేశభాషావారపత్రికలలో సర్క్యులేషన్ ప్రకారం
'ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక' ఐదవస్థానం ఆక్రమిస్తున్నది

నేను ఓడిపోయాను

మాధవరావు కళ్ళు తిరిగినయి తనువేసిన అయిడియా అంతా బూడిదైంది

పక్కనవున్న ముకుందం చప్పరిస్తూ 'మళ్ళా గాలి తీసిందిరా!' అన్నాడు

'గాలి గాలి అని గోల చేశావంటే గోళ్ళూడగొడతా గాడిదా!'' అని విసుక్కున్నాడు

మాధవరావు మొఖంలో నెత్తురుచుక్క లేకుండా అయిపోయింది అదే సమయంలో రాధిక అతడి ముందు తలెత్తుకొని అతడివంక ఎక్కిరిస్తున్నట్లుగా చూస్తూ రీవిగా నడిచిపోయింది

ఏడుపు మొఖంతో రూంకుజేరి నీరసంగా తలుపు తాళం తీసి లైటు వేశాడు ఆరోజే వచ్చిన ఉత్తరం దొర్లుతోంది

తీసిచూశాడు అన్నయ్య దగ్గరినుండి

తమ్ముడికి,

నిమౌనాన్నే అర్ధాంగీకారంగా తీసుకొని నీకు సంబంధం చూచాం మీ వదినకి వరసకి బాబాయి గారి కూతురు ఒక అమ్మాయివుంది అందంగానే వుంటుంది ఆ అమ్మాయిని చేసుకోవటానికి నీకు ఏ అభ్యంతరం వుండదనుకుంటాను అన్నీ నచ్చటం వలన నీవు పిల్లను చూడకముందే అంతా నిర్ణయం చేశాం!

ఇట్లు
మీ అన్నయ్య సీతాపతి

"ఈ పెద్దవాళ్ళు—ఈ ఆడవాళ్ళు'' అని పళ్ళు కరకరా కొరుక్కొని తలపట్టుకొని మంచంమీద కూలబడ్డాడు కాలేజీ గుడ్డలయినా విప్పకుండా మాధవరావు!

* * *

మూడు రోజులు కాలేజీ ఎగకొట్టాడు తల తీసేసినంతపనయి రోజూ చేసుకునే గడ్డం జోలికి అసలు పోనేలేదు ఆకలయినా అన్నం తినడు తిన్నా సయించదు సయించినా రాధిక కళ్ళముందు కదిలి పీసమెత్తయినా లోపలికి పోనీయదు

నాలుగోరోజు పాఠాలన్నీ పోతయ్యేమోనని భయమేసి ఆ దిగాలుపడిన మొఖంతోనే కాలేజీకి వెళ్ళాడు.

ఈ మూడు రోజుల పట్టి అతడిని ముప్పుతిప్పలు పెట్టిన సమస్య ప్రశ్న—ప్రతి దాంట్లోను తననే దెబ్బ కొడుతున్న రాధికకు తిరుగు దెబ్బ ఎలా కొట్టాలి? దానికి సమాధానం శూన్యం!

బ్యాంకింగ్ లెక్చరర్ పాఠం చెబుతుంటే ఒక వూహ కలిగింది తట్టటమే ఆలస్యం బయటకెళ్ళి కాలేజీ ఎదురుగావున్న 'హెయిర్ కట్టింగ్ సెలూను'లో గడ్డం గీయించుకొని, తల దువ్వుకొని మళ్ళా క్లాసులో కూర్చొని హుషారుగా నవ్వుకున్నాడు

"ఈ దెబ్బతో మాధవరావు మాట అనుకుంటేనే రాధిక గుండెల్లో మెడ్రాస్ మెయిల్ పరుగెత్తాలి!'' అనుకుంటుండగానే అనుమానంవచ్చి, "ఎట్లాగబ్బా?'' అనుకొని నున్నగావున్న గడ్డాన్ని పీక్కున్నాడు

క్లాసు వదిలారు బయటకొచ్చి స్తంభాన్నానుకొని నిలబడ్డాడు మాధవరావు

ముకుందరావు వచ్చాడు "ఏరా బ్రదర్! క్షణ

క్షణానికి నీ ముఖమే మారుతోందేం?" అంటూ

"అరేయ్! ఎల్లుండి సాయంత్రం ఐదు గంటల దాకా నన్ను మాట్లాడించబోకురా!" అన్నాడు దూరంగా పోస్టు బాక్సులో ఉత్తరం వేస్తున్న రాధికను చూస్తూ

చూస్తూనే చిటికవేసి ఎగిరి గంతేశాడు

కాలేజీ అయిపోయినా కాంటిన్‌లో కాఫీ త్రాగుతున్నట్లుగా, పోస్టుబాక్సు క్లియరెన్స్‌కు పోస్ట్‌మాన్ వచ్చిందాకా కూర్చొని, ఏడుపు మొఖంతో "మిస్టర్! లెటర్ పొరపాటున తప్పు అడ్రసు వ్రాసి పోస్టు చేశాను తీసుకుంటాను!" అన్నాడు

అతడు మాధవరావు మొఖానికి జాలిపడి, "ఏరుకోండి" అని మొత్తమిచ్చాడు

దబదబా రాధిక సంతకంఉన్న ఉత్తరం తీసుకొని "థాంక్స్" అంటూ పోస్టుమాన్ పిలుస్తున్నా గూడా వినిపించుకోకుండా వెళ్ళిపోయాడు

తిరిగి తిరిగి రోడ్లవెంట తిరిగే చిన్ననాటి మిత్రుడు వెంకట్రావును రాత్రి పన్నెండు గంటలకు పట్టుకొని ఒక ఉత్తరం వ్రాసి పెట్టమని బ్రతిమాలాడు

వెంకట్రావు ఎద్దైనా దస్తూరీ చూపిస్తే అచ్చం వాళ్ళు వ్రాసినట్లుగానే ఏద్దైనా వ్రాసి పెట్టగల సమర్థుడు!

"ఏమీలేదు రెండే మాటలు—

మై డియర్ మాధవరావ్! రేపు సాయంత్రం ఐదు గంటలకు మా యింటికి టీ కి వస్తారుగదూ?

రాధిక

వ్రాసిన ఉత్తరాన్ని భద్రంగా జేబులో పెట్టుకొని రూంకు పోతూ దారిలో రాధిక వ్రాసిన ఉత్తరం రోడ్డు ప్రక్కనున్న డబ్బాలో వేశాడు

తను వేసిన ప్లాన్లు ఊహించిన ఊహలు రాత్రి కల్లో గిర్రున తిరిగి పరాభవం చెందిన రాధికను చూపెట్టేనయి

సాయంత్రం ఐదవటంతోనే తను లేస్తాడు బాతురూంలోకెళ్ళి మొఖం కడుక్కొని 'ట్రిమ్ము'గా మేకప్ చేసుకొని జేబులో రాధిక వ్రాసిన ఉత్తరం లాంటి ఉత్తరం పెట్టుకొని వాళ్ళింటికి వెళతాడు

వాకిట్లో ఆమె తండ్రిగాని, తల్లిగాని ముందుగా ఎదురు పడతారు తనను చూస్తూనే ఆశ్చర్యపడి "ఎవరు కావాలి ఎందుకొచ్చారు?" అని అడుగుతారు

"ఏమీ లేదండి రాధిక కోసరం నేను ఆమె క్లాసు మేట్‌ను!" అంటూ భయం భయంగా చెబుతాడు

"అయితే—?" అంటారు విసుక్కుంటున్నట్లుగా

వదలకుండా తన జేబులోని ఉత్తరం తీసి చూపిస్తాడు

వాళ్ళు కోపాన్ని చేసేదేమీలేక లోపలికి మింగేస్తను అక్కడున్నంతసేపు డొంక తిరుగుడుగాను, తను వచ్చిం తరువాత సూటిగాను "ఒక పెళ్ళి కావాల్సిన పిల్లకు యింటికి వచ్చేటంత బాయ్ ఫ్రెండ్ వున్నందుకుగాను 'చ' కొరగుళ్ళు పెడతారు అప్పుడు చూడాలి రాధిక మొఖం 'అబ్బ'!" అనుకున్నాడు

ఒకవేళ రాధిక ధైర్యంగా నేను అసలు ఆ ఉత్తరం వ్రాయలేదు పొమ్మంటే అది రాధిక వ్రాత కాదు అని నిరూపిస్తే వెంకట్రావు నిల్చున్నపాటున ఆత్మహత్య చేసుకుంటానని వ్రాసిచ్చినంత నమ్మకంగా మాట యిచ్చాడు

'ఆత్మహత్య' అనుకునేటప్పటికి తెల్లవారు జామున మూడు గంటలకే మెళుకువ వచ్చింది మళ్ళా వచ్చినా నిద్ర పట్టలేదు

ఆదివారాన్ని 'ఖుషీగా అనుభవించి ఐదు గంటలకు అందంగా టాయిలెట్ అయి ఉన్న వాటిల్లో కెల్లా ఖరీదైన సూట్ తీసి తొడుక్కున్నాడు క్రీమ్‌తో మెత్తబడిన జుట్టును తిరిగిన్ని వంకీలు తిప్పి కదలకుండా అమర్చాడు

కాఫీ రంగు ప్యాంటు, మల్లెపువ్వుల్లాంటి తెల్ల చొక్కా, వేసుకుని అద్దె టాక్సీలో రాధిక వాళ్ళ బంగళా ముందు దిగాడు

దిగి నలుమూలలా చూచి అదే రాధికవాళ్ళ గృహమని దృఢ నిశ్చయానికివచ్చి గేటులోనుండి లోపలికి చూచాడు గేటుకు వంద గజాల దూరంలోవుంది యిల్లు మధ్య అందమైన పూదోట యింటికి ఆకర్షణీయంగా వున్నది

లోపలికి అడుగువేస్తూ అనుకున్నాడు—తనని ఛీడియన్నందని, అలుసుచేసి ఏడిపించిన రాధికకు కొద్ది క్షణాల్లో ఏడ్చేటంత పరిస్థితి ఏర్పడబోతుందని!

విలాసంగా నవ్వుకున్నాడు అద్దంలో చూచుకుంటున్నట్లుగా నొక్కుల నొక్కుల జుట్టును చేతిలో సర్దుకున్నాడు

గేటుదాటి లోపలికి రెండడుగులు వేశాడో లేదో ఒక కుక్క 'భౌ భౌ' అని భీకరంగా అరుచుకుంటూ, అతిరయంగా పరుగెత్తుతూ వచ్చింది మాధవరావు ఆలోచనా ప్రపంచంనుండి అసలు ప్రపంచంలోపడి అప్రతిభుడై రెండడుగులు వెనక్కువేసి గేటువంక చూచాడు 'కుక్క వున్నది జాగ్రత్త' అన్న బోర్డును

ఆ కుక్కవెంటే తోటమాలి గాబోలు పరుగెత్తుకుంటూవచ్చి, దానిని పట్టుకొని "పరవాలేదు, వెళ్ళండి బాబు!" అన్నాడు

మాధవరావు చిరు చెమటను మడత విప్పని జేబురుమాలతో అద్దుకొని వడివడిగా లోపలికి నడిచాడు

పోర్టికోలో కాలు పెడుతూనే హాలులో సోఫాలో కూర్చొనివున్న కోరమీసాలాయన్ని రాధిక తండ్రి గాబోలు అనుకుంటూ చూచి నిలువెల్లా వణికిపోయాడ 'గోల్డు ఫ్రేమ్' కళ్ళజోడు వెనుక పత్తికాయలంత గుడ్లు, మొరటుగా నిక్కబొడుచుకున్న జుట్టు, నల్లని నలుపు—లావుగా భీకరంగా వున్నాడు

తనని చూస్తూనే కాఫీ త్రాగుతున్న ఆయన మీదపడి కరుస్తాడేమోనన్నంత భయమేసింది— ఆయన ప్రక్కనే అచ్చం అన్నీ రాధిక పోలికలేవున్న తల్లి నిలబడివుంది

మాధవరావును చూస్తూనే "ఎవరు? ఏం కావాలి?" అన్నాడు ఆయన చాలా మృదువుగా

"ఆకారంలోనే గాబోలు భీకరం" అనుకొని తడారిన గొంతుకను తడి చేసుకొని "రాధిక కోసరం" అని నసుగుతూ గొణిగాడు

ఆంధ్రా టెలిగ్రాఫ్ & వైర్‌లెస్ ట్రయినింగ్ కాలేజి, పొత్తూరివారి తోట, గుంటూరు-1.

[స్థాపితము 1957]

PUC, SSLC, and MATRIC పాస్ (or) ఫెయిల్ విద్యార్థి, విద్యార్థినులకు :

టెలిగ్రాఫిస్టులు, సిగ్నలర్సు, అసిస్టెంట్ స్టేషన్ మాస్టర్లు, టెలిఫోన్ ఆపరేటర్లుగను రైల్వే, పోస్టు& టెలిగ్రాఫ్సు, ఇతర సంస్థల్లో ఉద్యోగాలు చేయుటకు శిక్షణయివ్వబడును.

శిక్షణకాలం 2నెలలు-టెలిఫోన్ ఆపరేటర్లుగా శిక్షణ పొందుటకు 30 రోజులు మాత్రమే. హాస్టలు వసతులు గలవు - మెరిట్ స్కాలర్‌షిప్స్ గలవు విద్యార్థినులకు ప్రత్యేకమైన కాలేజి, హాస్టలు వసతులు గలవు

పూర్తి వివరములకు 50 N.P పంపవలెను.

తెల వెంట్రుక లుండవు

రంగులను చూచి మోసపోవద్దు అది తాత్కాలికము మా సుగంధ "శిక్షకళ్యాణ్ తైలం" అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేదపద్ధతిలో తయారైనది 50 సం॥ల వయస్సువరకు వెంట్రుకలను నల్లగా వుంచును ఇది గాక మెదడుకు చల్లదనమునిచ్చును ... 6 3 సీసాలు రు 15 ... 7 3 సీసాలు రు 18 ... 8 3 సీసాలు రు 20 ... పూర్తి సొమ్ము ... కోరినవారికి పూచీ

INDRA AYURVED BHAVAN
P O Rajdhanwar (H Bagh)

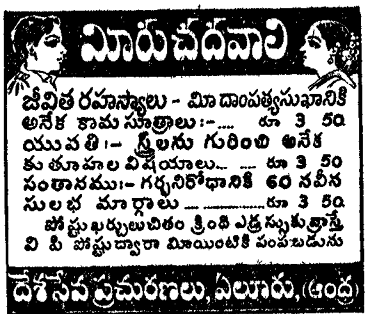

పెప్స్ గొంతు
మరియు
గుండె
బిళ్లలను
మీరు
సేవించేయెడల
మీ దగ్గు త్వరితంగా బోవును
పెప్సను చప్పరించి నొప్పిని నివారించే దర్యను
అరుపునట్టి అందరి శమనకర ఆవిరులను
ఆస్వాదించండి, అవి గొంతు నొప్పి, రొమ్ము
పడిశెము దగ్గు లేక జలుబునుగలిగించే క్రిము
లను చంపును పెప్స లక్షణ నివారణను గలి
గించి క్రిములను నిర్మూలించును

ఇందులో హానికర
ఓషధులు లేవు పిల్లలకు
సురక్షితంగా
ఇవ్వవచ్చును.
రొమ్ము పడిశెములు,
గొంతు నొప్పి,
పడిశెము, అధిక
కఫము జలుబులు,
దగ్గులను
త్వరితంగా నివారించును
మందుల వ్యాపారులందరివద్ద అమ్మబడుచున్నవి
ఎ ఇ ఫుల్‌ఫోర్డ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి
EPY-55 TF

సోల ఏజంట్లు దాదా & కంపెనీ,
86, నైనప్పనాయక వీధి, మద్రాసు-8

నెర్విటాల్
నరముల బలహీనతకును, రక్త
పోటుకున్నూ రామ బాణము అనుభవ
యుక్తముగా చేయబడినది
8 ఔ. సీసా 5-75, పొసేజి 1-75
ఇండియన్ మెడిసన్ హౌస్,
విజయవాడ-2.

పండిత
డి గోపాలాచార్యులవారి
జీవామృతం
ఆరోగ్యానికి బలానికి
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు 17

నేను ఓడిపోయాను

ఆయన చిరునవ్వు నవ్వి "పైన వుంది వెళ్ళండి!" అన్నాడు

ఆమె ఎడమవైపుకు తిరిగి "అటు బాబు మెట్లు" అంది

మాధవరావు వాళ్ళ మాటలకు నీరు కారిపోయి, తాను ఆశించిన ఫలితం రాకపోవటంతో నిరుత్సాహ పడ్డాడు మరుక్షణంలోనే తేరుకొని చిన్నగా మెట్లెక్కి పైకిపోయాడు

సంశయిస్తూ హాలులో కాలు పెట్టాడు రెండు మూడు సోఫాలు హాలులో దూరం దూరంగా అమర్చి వున్నయి విలువైన తివాసీ నేలనంతా కప్పి వేసివుంది ఒక మూలగా 'స్టాండ్'మీద పూలకుండీ గులాబీలను మరిపించేంత అందంగా మెరుస్తోంది గోడలమీద నాలుగు వైపులా నాలుగే నాలుగు ఫోటోలు వ్రేలాడుతున్నయి—" చాలా అందంగావుంది ఆ హాలు

రాధిక ఎక్కడా వున్నట్లు అలికిడి వినబడలేదు— కాని పక్క గదిలోంచి రేడియో స్వరం లీలగా వినొస్తోంది లక్కడే రాధిక తప్పక ఉండి ఉండాలను కున్నాడు

అనుకోవటమే తడవుగా చిన్న దగ్గు దగ్గి ఆ గది వైపుకు నడిచాడు

రెండడుగులు వేశాడో లేదో ఆ గది పూర్తిగా కనపడింది ఆ గదిలో మధ్య ఈజీచైరులో రాధిక కూర్చొని తన వంకే చిరునవ్వుతో చూస్తోంది!

ఆమె చిరునవ్వుకు తట్టుకోలేకపోయాడు ఆమె కళ్ళు సూదుల్లాగావుండి తన గుండెల్లో పొడుస్తున్నట్లనిపించింది ఆమె నుదిటిమీద నృత్యం చేస్తున్న ముంగురులు తన వీపుమీద తనకంటే బలమైనవాడు 'తధికిణతోం' చేస్తున్నట్లుగా వున్నది ఆ అందమైన మొఖంలోనుండి సూర్య కిరణాలు బయల్పడి తనని మాడుస్తున్నయి

కళ్ళు రెపరెపలాడించి పెదిమలను దగ్గరకు జేర్చి మరుక్షణంలోనే విస్తృతంచేసి తెల్లని పలు వరసను తళుక్కుమనిపించింది ఆ కదలికలో చెవులకు పెట్టుకున్న ఖరీదైన రాళ్ళతో నిండిన వెడల్పైన దిద్దుల్లో లైటుకాంతి కలుక్కుమని మాధవరావు గుండెల్లో జల్లుమంది

మాధవరావు కొయ్యబొమ్మైపోయి ఆమెను అలాగే కన్నార్పకుండా, శ్వాస పీల్చుకోకుండా చూస్తూ నిలబడ్డాడు అకస్మాత్తుగా భయమేసింది అసలు ఎందుకొచ్చానా అని కలవరపడ్డాడు కాళ్ళు వణికి కళ్ళు తిరగసాగాయి— "అమ్మబాబోయ్! రాధికను ఏడిపించటమే?" అనుకున్నాడు

"హే భగవాన్! జీవితంలో రాధిక జోలికి నే నెప్పుడూ వెళ్ళను!" అని మనస్సులోనే చెంపలు వాచేటట్లుగా కొట్టుకున్నాడు

ఏదైతే అదైంది ఇక వెనక్కువెళ్దామను కున్నాడు బలవంతంగా, గాఢంగా, బాధగా ఒక నిట్టూర్పు విడిచి వెనుదిరిగాడు

"రాబావా! వెళ్ళిపోతావేం!" అంది ఆ మాటలు వీణమీద గోటితో మీటినట్లున్నయి.

ముకుందంగాడు పక్కనే ఉన్నట్లే అనిపించింది "గాలితీసిందిరా బాబు!" అనుకున్నాడు " నే నెక్కడ బావనురా నాయినా?" బావ అనే మాట తనమీద ఉపయోగించిన చోదితాస్త్రంలాగా వుంది

"ఈ రోజు నా కొంప మునిగేటట్లే వుందే!" అనుకున్నాడు "అతి తెలివికి పోయినందుకు అగాధంలో పడ్డానే!" అనిపించి ఏడ్చాడు

మాధవరావు మొఖంలో సూదిపెట్టి పొడిచినా నెత్తురు బొట్టు బయటకు రాదు కళ్ళు చూద్దామన్నా కనబడకుండా పీక్కుపోయి లోపలికి పోయినయి పైన ఫ్యాను తిరుగుతున్నా చొక్కా చమటతో తడిసి ముద్దయింది — అసలు మనిషి ఇంకా కొద్ది క్షణాల్లో ఉరితీయటానికి ఉరికంబంమీద నిలబెట్టిన మనిషిలా తయారయ్యాడు!

రాధిక తలుపుదాకా వచ్చింది "అక్కడే నిలబడి పోయావేం—రా బావా కూర్చుందాం!" అంది

చేసేదేమీలేక, ఇంకేమన్నాఅంటే గట్టిగా అరుస్తుందేమోనని, తోటకూరకాడల్లా కాళ్ళను యీడ్చుకొని వెళ్ళి సోఫాలో కూలబడ్డాడు

రెండు నిముషాలు మౌనంగా గడచిపోయినయి.

"ఒక్కక్షణం ఏమనుకోబోకు టీ తెస్తాను! నన్ను అటుపోనిచ్చి బయటకు పరుగెత్తేవు!" నవ్వుతూ ఆ గదినుండి బయటకు వెళ్ళింది

మాధవరావు లేచి ప్రక్కనేవున్న ఫాన్ 'ఫుల్ స్పీడ్'లో తిప్పి చొక్కాలోకి గాలిని ఎక్కించటానికి తాపత్రయపడసాగాడు

"మరిదంటే ఏమోననుకున్నా ఘటికుడే! ఏవయ్యా మధు మాట మాత్రం ఉత్తరం ముక్కయినా వ్రాశావుగాదేం రాధిక నీకు తెలుసని ఇదేనయ్యా మా బాబాయి కూతురు పిల్లను నీకు చూపించకుండా నే నిశ్చయించాం నీవేమంటావోనని భయపడుతున్నాం! అంది కొంగు అడ్డం పెట్టుకొని నవ్వాపుకుంటూ అప్పుడే హాలులోకి వచ్చిన వదిన. "మీ అన్నయ్య గూడా వచ్చారు పొద్దున్నే!"

అసలే భారంగావున్న పరిస్థితులకు వదిన గూడా తోడయ్యేటప్పటికి మాధవరావుకు పై ప్రాణాలు పైనే పోయినయి తరువాత తేరుకొనేటప్పటికి అర గంట పట్టింది

తేరుకున్న తరువాత మొట్ట మొదటిసారిగా అనుకున్నమాట "రాధిక ఎంత మంచిది!"

చేసినపని పై జేబులో కనుబడుతూ పెట్టుకున్న రాధిక వ్రాసినలాంటి ఉత్తరం ఎవరూ చూడకుండా వెనుక జేబులోకి మార్చుకున్నాడు

* * *

ఆరు నెలల తరువాత ఒక రోజు రాత్రి పాత స్మృతులు జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటూ రాధికకు అతి సమీపంగా జరిగి "నిన్ను ఎన్నో విధాల ఏడిపించాలని చూచాను గాని నేనే ఓడిపోయాను!" అన్నాడు మాధవరావు

ఆమె చటుక్కున ఎర్రబడిన బుగ్గలను మాధవరావు భుజంమీద ఆనించి కళ్ళు మూసుకున్నది!